

Czas po powrocie Chrystusa do nieba

Autor: Randolph Dunn

Chrystus został ukrzyżowany. Ofiara odpuszczenia grzechów została przyjęta przez Boga. Przez zmartwychwstanie Chrystusa zostało odniesione zwycięstwo nad śmiercią wieczną. Grzechy sprawiedliwych na mocy przymierza danego przez Boga przez Mojżesza zostały odpuszczone. Zostało ustanowione nowe przymierze, na mocy którego przebaczenie stało się dostępne dla wszystkich, którzy przez posłuszeństwo złożyli się Chrystusowi przez chrzest w krew Chrystusa i włączyli się do Królestwa Bożego.

Zanim Jezus powrócił do nieba, aby być z Ojcem, „powiedział swoim apostołom: «Tak jest napisane: Chrystus będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie, i w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego. Poślę wam to, co obiecał mój Ojciec. Pozostańcie jednak w mieście, aż zostanieie przyobleczeni mocą z wysokości. Potem wrócili do Jerozolimy. ze wzgórza zwanego Górą Oliwną.

„Gdy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, byli wszyscy razem na jednym miejscu. Nagle rozległ się z nieba szum, jakby powiał gwałtowny wiatr. Gdy usłyszeli ten dźwięk, zebrał się zdumiony tłum. Piotr wraz z Jedenastoma powstał, podniósł głos i przemówił do tłumu: «Mężowie izraelscy, posłuchajcie tego: Jezus z Nazaretu był człowiekiem, który Bóg wam przyznał przez cuda, cuda i znaki, które Bóg uczynił przez niego między wami, jak sami o tym wiecie człowiek został wam wydany zgodnie z Bożym zamysłem i przepowiednią, a wy z pomocą niegodziwych ludzi zamordowaliście go, przybijając go do krzyża. Ale Bóg wskrzesił go z martwych, uwalniając go od męki śmierci. ponieważ śmierć nie mogła go utrzymać w swoim uścisku. Niech więc cały Izrael będzie o tym pewien: Bóg uczynił tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście, zarówno Panem, jak i Chrystusem. Gdy lud to usłyszał, zaniepokoił się i zapytał Piotra oraz innych apostołów: «Bracia, co mamy zrobić?» Piotr odpowiedział: «Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego». Ci, którzy przyjęli jego przesłanie, zostali ochrzczeni i tego dnia powiększyło się ich liczbę o około trzy tysiące. Powstał Kościół Chrystusowy. Oddawali się oni nauce apostołów i wspólnocie, łamaniu chleba i modlitwie.

Filip udał się do Samarii, aby głosić dobrą nowinę o królestwie Bożym i imieniu Jezusa Chrystusa. Kiedy oddali się Chrystusowi, przyjmowali chrzest, zarówno mężczyźni, jak i kobiety. Sam Szymon uwierzył i przyjął chrzest. I wszędzie chodził za Filipem, zdumiony wielkimi znakami i cudami. ... Gdy Szymon zobaczył, że Duch został dany przez nałożenie rąk apostołów, ofiarował im pieniądze. ... Piotr odpowiedział: «Niech zginą razem z tobą twoje pieniądze, bo myślałeś, że za pieniądze możesz kupić dar Boży! Nie masz żadnego udziału ani udziału w tej służbie, ponieważ twoje serce nie jest proste przed Bogiem. Pokutujcie za tę niegodziwość i módlcie się do Pana. Być może wybaczy ci, że nosisz w sercu taką myśl. Bo widzę, że jesteś pełen goryczy i niewolnikiem grzechu.» Myślał, że Dar Boży można kupić.

Anioł kazał Filipowi udać się na drogę do Gazy. „Wtedy Filip podbiegł do rydwanu i usłyszał, jak człowiek czyta proroka Izajasza. «Czy rozumiesz, co czytasz?» Philip zapytał. „Jak mogę” – powiedział – „jeśli ktoś mi tego nie wyjaśni?”. Zaprosił więc Filipa, aby wszedł i usiadł z nim.... Wtedy Filip zaczął od tego właśnie fragmentu Pisma Świętego i przekazał mu dobrą nowinę o Jezusie. Gdy szli drogą, dotarli nad jakąś wodę i eunuch powiedział „Spójrz, oto woda. Dlaczego nie miałbym zostać ochrzczony?” I rozkazał zatrzymać rydwan. Potem zarówno Filip, jak i eunuch zeszli do wody i Filip go ochrzcił.

Saul z Tarsumyśląc, że spełnia wolę Bożą, prześladowali chrześcijan. Ponieważ pragnął pełnić wolę Bożą „Pan mu powiedział: «Idź do domu Judasza przy ulicy Prostej i poproś o człowieka z Tarsu, imieniem Saul, bo się modli. W wizji widział człowieka imieniem Ananiasz, przychodzącego i kładącego na nim ręce, aby przywrócił mu jego wzrok». Następnie Ananiasz wszedł do domu i wszedł do niego. Kładąc ręce na Saula, powiedział: Bracie Saulu, Pan Jezus, który ukazał ci się w drodze, gdy tu przychodziłeś, posłał mnie, abym przejrzał i został napełniony Duchem Świętym. Natychmiast coś w rodzaju łusek spadło z oczu Saula i znów mógł widzieć. Wstał i przyjął chrzest, a po spożyciu posiłku odzyskał siły. Saul spędził kilka dni z uczniami w Damaszku. Od razu zaczął głosić w synagogach, że Jezus jest Synem Bożym.”

„Korneliusz oczekiwał ich i zwołał swoich krewnych i bliskich przyjaciół. Wtedy Piotr zaczął mówić: „Teraz rozumiem, jak prawdziwe jest to, że Bóg nie faworyzuje, ale przyjmuje ludzi z każdego narodu, którzy się Go boją i czynią to, co słuszne. (...) Nakazał nam głosić ludowi i świadczyć, że On jest Tym, którego Bóg ustanowił sędzią żywych i umarłych. Wszyscy prorocy świadczą o nim, że każdy, kto w niego wierzy, przez jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów. ... Wtedy Piotr powiedział: „Czy ktoś może powstrzymać tych ludzi od chrztu wodą? Oni otrzymali Ducha Świętego, tak jak my”. Nakazał więc, aby zostali ochrzczeni w imię Jezusa Chrystusa. Następnie poprosili Piotra, aby został u nich przez kilka dni.”

Duch Święty oddzielił Pawła i Barnabę, aby poszli do pogan, czyli wszystkich nie-Żydów. Odwiedził kilka miast i zaczął głosić Chrystusa.

Jedną ze słuchających była kobieta imieniem Lidia, handlarka purpurą z miasta Tiatyra, która była czcicielką Boga. Pan otworzył jej serce, aby odpowiedziała na przesłanie Pawła. Kiedy ona i domownicy przyjęli chrzest, zaprosiła nas do swojego domu. „Jeśli uważasz mnie za wierzącą w Pana” – powiedziała – „przyjdź i zatrzymaj się w moim domu”. I ona nas przekonała.”

W innym mieście został pobity, zakuty w łańcuchy i osadzony w więzieniu za głoszenie Chrystusa, ale Bóg go uwolnił. „Strażnik zawołał o światło, wbiegł do środka i padł drżący przed Pawłem i Sylasem. Następnie wyprowadził ich i zapytał: «Panowie, co mam czynić, aby zostać zbawionym?» Odpowiedzieli: Uwierz w Pana Jezusa, a zbawisz siebie i swój dom. Wtedy opowiedzieli słowo Pańskie jemu i wszystkim innym w jego domu. O tej godzinie w nocy wziął ich stróż więzienny i obmył ich rany; potem natychmiast on i cała jego rodzina zostali ochrzczeni”.

Paweł udał się do Koryntu. W synagodze świadczył, że Jezus jest Mesjaszem. Kiedy go odrzucili, opuścił synagogę i poszedł obok domu Tycjusza Justusa, czciciela Boga. Kryspus, przełożony synagogi, i cały jego dom uwierzyli w Pana; a wielu Koryntian, którzy go słyszeli, uwierzyło i przyjęło chrzest”.

„Gdy Apollos przebywał w Koryncie, Paweł udał się w głąb kraju i przybył do Efezu. Tam spotkał kilku uczniów i zapytał ich: «Czy otrzymaliście Ducha Świętego, kiedy uwierzyliście?» Odpowiedzieli: „Nie, nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty”. Paweł zapytał więc: „Jaki więc przyjąłeś chrzest?” „Chrzest Janowy” – odpowiedzieli Paweł. „Chrzest Janowy był chrztem nawrócenia. Powiedział ludziom, aby wierzyli w Tego, który po nim przyjdzie, to jest w Jezusa”. Usłyszawszy to, zostali ochrzczeni w imię Pana Jezusa.”

Paweł pisał do rzymskich chrześcijan, ale miał na myśli wszystkich, którzy są posłuszni ewangelii „Albo czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w jego śmierć? Zostaliśmy więc wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę

Ojcze, my także możemy żyć nowym życiem. Jeśli tak zjednoczyliśmy się z Nim w Jego śmierci, z pewnością zjednoczymy się z Nim także w Jego zmartwychwstaniu, bo wiemy, że nasze dawne ja zostało z Nim ukrzyżowane, tak że ciało grzechu, abyśmy już więcej nie byli niewolnikami grzechu, ponieważ każdy, kto umarł, został uwolniony od grzechu”.

Pytanie „Co mam zrobić?” zostało po raz pierwszy zadane Piotrowi, kiedy Chrystus założył swój Kościół, jak zapisano w drugim rozdziale Dziejów Apostolskich, który zachęcamy do przeczytania w całości.

Wszyscy mamy ten sam wybór. Czy przyjmiemy przesłanie Chrystusa o pojednaniu, czy też je odrzucimy? Niektórzy odrzucili to przesłanie, ale około 3000 je zaakceptowało i zrobiło, co następuje:

- Usłyszeli przesłanie Ewangelii – Chrystus został ukrzyżowany, Zmartwychwstał i wstąpił z powrotem do Ojca.
- Zostali przekonani o grzechu.
- Zapytali: „Co mamy zrobić?”
- Ci, którzy przyjęli przesłanie Ewangelii, pokutowali, zostali zanurzeni w imieniu Jezusa Chrystusa dla odpuszczenia grzechów i otrzymali dar Ducha Świętego
- Do ich liczby dołączyło około 3000 uczniów Jezusa.
- Oddawali się nauce Apostołów, wspólnocie, łamaniu chleba i modlitwie.

Należy zauważyć, że każdy, kto słyszał, podjął decyzję. Przyjęli lub odrzucili przesłanie pojednania.

Chrytusowe przesłanie pojednania można usłyszeć na wiele sposobów; ktoś mógłby im osobiście pokazać przesłanie bezpośrednio z Biblii, albo mogliby się uczyć czytając Biblię, lub weryfikując z Biblii lekcje dostępne w Internecie.

Nie wydaje się, aby istniał wymóg, aby uczeń Chrystusa dokonywał zanurzenia, o ile opiera się to na zbawczej wierze, przez zanurzenie w wodzie w imieniu Jezusa dla odpuszczenia grzechów i złożenie w Ciele Chrystusa, Jego kościele . „Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto pojawiło się nowe. Dzieje się to przez:

Jedna śmierć dla grzechu.

- „Nauczono cię, w odniesieniu do poprzedniego sposobu życia, abyś odrzucił swoje stare ja, które ulega zepsuciu przez swoje zwodnicze pragnienia.
- „Czy nie wiecie, że bezbożni nie odziedziczą królestwa Bożego? Nie dajcie się zwieść: ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołóżnicy, ani prostytutki, ani przestępcy homoseksualni, ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani oszuści nie odziedziczą królestwa Bożego. I tacy właśnie byli niektórzy z Was. Ale obmyliście się, zostaliście uświęceni, zostaliście usprawiedliwieni w imię Pana Jezusa Chrystusa i przez Ducha Boga naszego”.
- „W pewnym momencie my także byliśmy głupi, nieposłuszni, zwiedzeni i zniewoleni przez wszelkiego rodzaju namiętności i przyjemności. Żyliśmy w złości i zazdrości, będąc nienawidzonymi i nienawidzącymi się nawzajem”.
- „Czyny grzesznej natury są oczywiste: niemoralność seksualna, nieczystość i rozpusta; bałwochwalstwo i

czary; nienawiść, niezgoda, zazdrość, napady wściekłości, samolubne ambicje, spory, frakcje i zazdrość; pijaństwo, orgie i tym podobne. Ostrzegam was, podobnie jak poprzednio, że ci, którzy tak żyją, nie odziedziczą królestwa Bożego”.

Dwa: Pogrzeb grzesznego ciała.

Jak ziarno zasiane w ziemię, z którego wyrasta inna roślina – tak grzeszny człowiek przyjmuje Słowo, zostaje pogrzebany w śmierci Chrystusa i powstaje nowy, duchowy człowiek, aby prowadzić inne życie.

- „Albo nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? Zostaliśmy więc razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, mogli żyć nowym życiem”. (Rzymian 6:3-4).
- ”Zatem jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem; stare odeszło, nadeszło nowe!”
- „Ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczą; liczy się nowe stworzenie.”

Trzy: Zmartwychwstanie nowego duchowego człowieka.

- „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę – i to nie z was, lecz jest to dar Boży – nie z uczynków, aby się nikt nie mógł chlubić. Jesteśmy bowiem dziełem Boga, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili.”
- „Nauczono cię, w odniesieniu do poprzedniego sposobu życia, abyś porzucił swoje stare ja, które ulega zepsuciu przez swoje zwodnicze pragnienia; abyście odnowili nastawienie waszych umysłów; i przyoblec się w nowego siebie, stworzonego na podobieństwo Boga w prawdziwej prawości i świętości”.
- „(My) przyoblekliśmy się w nowe „ja”, które odnawia się w wiedzy na obraz swego Stwórcy.
- „Ale ja mówię, postępujcie według Ducha i nie zadowalajcie pragnień ciała. Albowiem pożądliwości ciała są przeciwne duchowi i pożądliwości ducha są przeciwne ciału; gdyż oni są sobie przeciwni, aby wam przeszkodzić w czynieniu tego, co chcecie”.
- „I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego”.
- „Ale owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzeźliwość. Przeciwno takim rzeczom nie ma prawa. Ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali grzeszną naturę wraz z jej namiętnościami i pragnieniami. Ponieważ żyjemy według Ducha, podążajmy za Duchem. Nie popadajmy w zarozumiałość, nie prowokujmy się i nie zazdrościmy sobie nawzajem”.

Trzy Życ wiernie, służąc Bogu.

- „A zatem, będąc więźniem Pana, namawiam cię, abyś prowadził życie godne powołania, które otrzymałeś. Bądź całkowicie pokorny i delikatny; bądźcie cierpliwi, znosząc jedni drugich w miłości. Dokładajcie wszelkich starań, aby zachować jedność Ducha poprzez więź pokoju”.
- „Nie wolno wam dłużej żyć jak poganie, w daremności swego myślenia. Są zaciemnieni w swoim zrozumieniu i oddzieleni od życia Bożego z powodu niewiedzy, która jest w nich z powodu zatwardziałości ich serc. Straciwszy wszelką wrażliwość, oddali się zmysłowości, aby oddawać się wszelkiego rodzaju nieczystościom, mając ciągnąć żądzę więcej.

Chrześcijanie mają:

- Odnówcie nastawienie swoich umysłów.
- Odrzuć kłamstwo i mów szczerze do bliźniego.
- nie grzesz w swoim gniewie.
- Nie pozwól, aby słońce zaszło, gdy nadal jesteś zły.
- Nie kradnij już, ale musisz działać.
- Nie pozwólcie, aby z waszych ust wychodziła żadna niezdrowa mowa.
- Pozbądź się wszelkiej goryczy, wściekłości, awantur, oszczerstw i wszelkich form złośliwości.
- Bądź miły i współczujący.
- Przebaczając sobie nawzajem, tak jak w Chrystusie Bóg wam przebaczył.
- Żyj życiem miłości.
- Wśród was nie może być; nuta niemoralności seksualnej, wszelkiego rodzaju nieczystości, chciwości, nieprzyzwoitości, głupoty. rozmawiać lub niegrzecznie żartować.
- Żadna osoba niemoralna, nieczysta czy chciwa nie ma dziedzictwa w królestwie Bożym.
- Nie upijaj się winem.
- Bądź napełniony Duchem.
- Rozmawiajcie ze sobą za pomocą psalmów, hymnów i pieśni duchowych.
- Śpiewajcie i twórzcie muzykę w swoim sercu dla Pana.
- Zawsze dziękując Bogu Ojcu.
- Poddajcie się sobie nawzajem z szacunku dla Chrystusa.
- Żony, bądźcie uległe swoim mężom jak Panu.
- Mężowie, miłujcie żony, bo Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie.
- Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom w Panu.
- Czcij swojego ojca i matkę.
- Ojcowie nie irytuj swoich dzieci.
- Niewolnicy, bądźcie posłuszni swoim ziemskim panom z szacunkiem.
- Panowie, traktujcie swoich niewolników w ten sam sposób. Nie groź im, wiedząc bowiem, że zarówno ich, jak i wasz Pan jest w niebie i nie ma u niego faworyzowania.
- Bądźcie poddani zwierzchnościom i władzom, bądźcie posłuszni, bądźcie gotowi czynić wszystko, co dobre, nikogo nie oczerniajcie, bądźcie pokojowi i rozważni, a wobec wszystkich ludzi okazujcie prawdziwą pokorę.
- Wreszcie bądźcie silni w Panu i Jego potężnej mocy. Załóżcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się planom diabła.

Poprzednie badania wykazały, że musimy zmienić swój styl życia z buntu na prawość. Musimy wierzyć i powierzyć się Chrystusowi ukrzyżowanemu i zmartwychwstałemu. Musimy być posłuszni temu przesłaniu, aby być w Nim, ponieważ to w Nim i przez Niego mamy odkupienie i pojednanie z Bogiem.

„Od dawna postanowił przyjąć za synów pojednanych z Nim przez Jezusa Chrystusa, zgodnie ze swoim upodobaniem i wolą, ku chwale swojej chwalebnej łaski, której udzielił nam darmo w Tym, którego miłuje. W Nim mamy odkupienie przez Jego krew na odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski Bożej, której nam udzielił z całą mądrością i zrozumieniem, i oznajmił nam tajemnicę swojej woli według swego upodobania, które zamierzył w Chrystusie, które zostaną wprowadzone w życie, gdy czasy się dopełnią, i zjednoczą wszystko, co na niebie i na ziemi, pod jedną głową, mianowicie Chrystusa”.

„Albowiem miłość Chrystusa przynagła nas, gdyż jesteśmy przekonani, że jeden za wszystkich umarł, a zatem wszyscy umarli. A umarł za wszystkich, aby ci, którzy żyją, nie żyli już dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał. Tak więc odtąd nie patrzemy na nikogo ze światowego punktu widzenia. Chociaż kiedyś tak patrzyliśmy na Chrystusa, już tak nie myślimy. Dlatego też, jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem; nadeszło nowe! Wszystko to pochodzi od Boga, który pojednał nas ze sobą przez Chrystusa i zlecił nam posługę pojednania: że Bóg pojednał świat ze sobą w Chrystusie, nie poczytując im grzechów ludzkich, i nam to powierzył orędzie pojednania.”

„Cóż więc powiemy? Czy mamy dalej grzeszyć, aby łaska się rozmnożyła? W żadnym wypadku! Umarliśmy dla grzechu; jak możemy w nim dalej żyć? Albo czy nie wiecie, że my wszyscy, którzy zostaliśmy ochrzczeni? w Chrystusa Jezusa zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? Zostaliśmy zatem wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy tak jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, i my mogli żyć nowym życiem zjednoczeni z nim w ten sposób w jego śmierci, z pewnością zjednoczymy się z nim także w jego zmartwychwstaniu. Wiemy bowiem, że nasze dawne ja zostało wraz z nim ukrzyżowane, aby grzeszne ciało zostało zniszczone, abyśmy już więcej nie byli. niewolnikami grzechu, ponieważ każdy, kto umarł, został uwolniony od grzechu”.

„Uważajcie, aby was nikt nie wzięt w niewolę poprzez pustą i zwodniczą filozofię, która opiera się na tradycji ludzkiej i podstawowych zasadach tego świata, a nie na Chrystusie. Albowiem w Chrystusie cała pełnia Bóstwa żyje w formie cielesnej, a wy otrzymaliście pełnię w Chrystusie, który jest głową wszelkiej mocy i władzy. W nim i wy zostaliście obrzezani przez rzucenie grzesznej natury, nie przez obrzezanie dokonane rękami ludzkimi, ale przez obrzezanie dokonane przez Chrystusa, razem z nim pogrzebani w chrzcie i wraz z nim wskrzeszeni przez waszą wiarę w moc Boga, który go wskrzesił z martwych.

Być może największą korzyścią z bycia w Chrystusie jest to, że gdy wszyscy staną przed Bożym tronem, Chrystus będzie naszym orędownikiem.

Paweł w Liście do Rzymian stwierdza, że Ewangelia jest mocą Bożą ku zbawieniu (1:16), a wiara rodzi się ze słuchania lub czytania w taki sposób, że słowo Boże jest rozumiane. (10:17) Kiedy jesteśmy posłuszni Słowu Bożemu, umieramy dla grzechu. Umarliśmy dla grzechu; jak możemy w nim dłużej mieszkać? Albo czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? Zostaliśmy więc wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my, jak Chrystus zmartwychwstał przez chwałę Ojca, mogli żyć nowym życiem”.

Widać to w analogii do nasion. Ziarno musi zostać zasiane, wykiełkować i wypchnięte przez glebę, zanim stanie się wspaniałą rośliną. W miarę dalszego wzrostu roślina może stanąć w obliczu wielu prób; na przykład burze, powódzie, susza, ogień, choroby, robaki, ptaki, zwierzęta i człowiek. Niektóre rośliny mogą w ogóle nie zostać uszkodzone, podczas gdy inne mogą ulec deformacji, zniszczeniu, zjedzeniu lub przestaniu dojrzewać i umrzeć. Podobnie jak w przypadku roślin, chrześcijanom przytrafiają się nieprzyjemne rzeczy i oni również mogą ulec deformacji, zniszczeniu, pożarciu lub po prostu przestać dojrzewać i umrzeć, jak pokazano w poniższych wersach.

„Bądź opanowany i czujny. Wróg wasz, diabeł, krąży jak lew ryczący, szukając kogo pożreć.”

„Kiedyś zostaliście oddzieleni od Boga i staliście się wrogami w swoich umysłach z powodu waszego złego postępowania. Ale teraz pojednał was przez fizyczne ciało Chrystusa przez śmierć, aby przedstawić was świętymi w Jego oczach, bez skazy i wolnych od oskarżenia, jeśli trwacie w wierze, ugruntowani i niewzruszeni,

nie zachwiani nadzieją pokładaną w ewangelii.

„Uważajcie, aby was nikt nie wziął w niewolę poprzez pustą i zwodniczą filozofię, która opiera się na tradycji ludzkiej i podstawowych zasadach tego świata, a nie na Chrystusie”.

„Nie pozwólcie, aby ktokolwiek, kto ma upodobanie w fałszywej pokorze i oddawaniu czci aniołom, dyskwalifikował was do nagrody. Taka osoba szczegółowo opisuje to, co widziała, a jej nieduchowy umysł zapycha ją jałowymi wyobrażeniami. Stracił połączenie z Głową.”

„Na całym świecie ta ewangelia wydaje owoc i rośnie, tak jak dzieje się to wśród was od dnia, w którym ją usłyszeliście i zrozumieliście łaskę Bożą w całej jej prawdzie. Nauczyłeś się tego od Epafrasa, naszego drogiego współsługi, który jest wiernym sługą Chrystusa w naszym imieniu.

„Trzymajcie się wiary i czystego sumienia. Niektórzy je odrzucili i w ten sposób rozbili swoją wiarę. Wśród nich jest Hymeneusz i Aleksander, których wydałem szatanowi, aby go nauczylili nie bluźnić”.

„Duch wyraźnie mówi, że w późniejszych czasach niektórzy porzucą wiarę i pójdą za duchami zwodniczymi i za tym, czego nauczają demony. Takie nauki pochodzą od obłudnych kłamców, których sumienia zostały wypalone jak gorącym żelazem. Zabraniają zawierania związków małżeńskich i nakazują powstrzymywać się od spożywania niektórych pokarmów, które Bóg stworzył, aby ludzie wierzący i znający prawdę mogli je przyjmować z dziękczynieniem.”

„Albowiem miłość do pieniędzy jest korzeniem wszelkiego zła. Niektórzy ludzie, żądni pieniędzy, odeszli od wiary i przebili się wieloma smutkami.”

„Tymoteuszu, strzeż tego, co zostało ci powierzone. Odwróćcie się od bezbożnej gadaniny i przeciwstawnych idei tego, co fałszywie nazywa się wiedzą, a które niektórzy wyznają i w ten sposób odeszli od wiary”.

„Unikajcie bezbożnej gadaniny, bo ci, którzy ją oddają, będą coraz bardziej bezbożni. Ich nauczanie będzie się rozprzestrzeniać jak gangrena. Wśród nich są Hymenajos i Filetos, którzy odeszli od prawdy. Mówią, że zmartwychwstanie już nastąpiło.”

„Bo Demas, ponieważ umiłował ten świat, opuścił mnie”.

„Wielu jest bowiem ludzi zbuntowanych, zwykłych gaduł i zwodzicieli, zwłaszcza tych z grupy obrzezanych. Trzeba ich uciszyć, bo rujną całe domy, ucząc rzeczy, których nie powinni uczyć, i to dla nieuczciwego zysku”.

„Dziwię się, że tak szybko opuszczacie Tego, który was powołał z łaski Chrystusa, i zwracacie się do innej ewangelii”.

„Jeśli starając się o usprawiedliwienie w Chrystusie, okaże się, że jesteśmy grzesznikami, czy to oznacza, że Chrystus sprzyja grzechowi? Absolutnie nie!”

„Obserwujesz wyjątkowe dni, miesiące, pory roku i lata! Boję się o ciebie, że w jakiś sposób zmarnowałem na ciebie moje wysiłki.

"Zapamiętaj moje słowa! Ja, Paweł, mówię wam, że jeśli pozwolicie się obrzezać, Chrystus nie będzie dla was żadnej wartości. Jeszcze raz oświadczam każdemu mężczyźnie, który pozwala się obrzezać, że ma obowiązek przestrzegać całego Prawa. Wy, którzy staracie się być usprawiedliwieni przez prawo, zostaliście oddaleni od Chrystusa; odpadłeś od łaski.”

„Pobiegłeś dobry wyścig. Kto cię wtrącił i powstrzymał cię od posłuszeństwa prawdzie?”

Cóż z tego, moi bracia, jeśli ktoś twierdzi, że ma wiarę, ale nie ma uczynków? Czy taka wiara może go ocalić?”

„Tak samo wiara sama w sobie, jeśli nie towarzyszy jej działanie, jest martwa.

„Dlatego, bracia moi, tym bardziej starajcie się utwierdzać swoje powołanie i wybranie. Bo jeśli tak będziecie postępować, nigdy nie upadniecie” (2 Piotra 1:10), co oznacza, że jeśli tego nie będziecie robić, upadniecie.

„Ale byli też fałszywi prorocy wśród ludu, tak samo jak będą wśród was fałszywi nauczyciele. Oni potajemnie wprowadzą niszczycielskie herezje, wypierając się nawet suwerennego Pana, który ich kupił, sprowadzając na siebie szybką zagładę”.

„Dlatego, drodzy przyjaciele, skoro już to wiecie, miejcie się na baczności, abyście nie dali się zwieść błędom ludzi bezprawnych i nie wypadli z waszej bezpiecznej pozycji”.

„Ci ludzie są skazą na waszych ucztach miłości, jedzą z wami bez najmniejszych skrupułów – pasterze, którzy karmią tylko siebie. Są to chmury bez deszczu, unoszone przez wiatr; jesienne drzewa, bez owoców i wyrwane z korzeniami - dwukrotnie martwe.

Juda wyraźnie stwierdza, że inni zostali pożarci. „Chociaż już to wszystko wiecie, chcę wam przypomnieć, że Pan wybawił swój lud z Egiptu, ale później zniszczył tych, którzy nie uwierzyli. A aniołowie, którzy nie zachowali swoich stanowisk władzy, ale porzucili swój dom, On trzymał w ciemności, związany wiecznymi łańcuchami na dzień sądu.

Och, ci, którzy zostali pochowani w Chrystusie przez zanurzenie w wodzie po usłyszeniu i uwierzeniu, że Jezus jest Synem Bożym, doskonałą ofiarą za grzech, zostali dodani do Jego Ciała, to znaczy do Kościoła, który założył. „Wszyscy jesteście synami Bożymi przez wiarę w Jezusa Chrystusa, albowiem wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa”.

Jesteśmy teraz Kościołem, uświęconymi, czyli powołanymi z grzechu do posłuszeństwa, czyli po prostu Ciałem. To po tym, co nosimy lub na siebie zakładamy (nie mam na myśli materialnych ubrań, ale sposobu życia), świat pozna, że jesteśmy Jego uczniami.

Przywódcy żydowski pytali Jezusa: „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?” Jezus mu odpowiedział: Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest pierwsze i największe przykazanie. Drugie jest podobne: Kochaj bliźniego swego jak siebie samego. Całe Prawo i Prorocy opierają się na tych dwóch przykazaniach. Jezus także oznajmił w Jana 13:34: „Daję wam nowe przykazanie: Miłujcie się wzajemnie. Jak Ja was umiłowalem, tak i wy powinniście miłować się wzajemnie.”

Życie oparte na miłości, najpierw do Boga, a potem do człowieka, zawsze będzie dążyć do czynienia dobra, służąc, a nie dążąc do władzy, prestiżu, bogactwa czy sławy. Paweł stwierdza w Kolosan 3:12-17. „Dlatego jako naród wybrany przez Boga, święty i umiłowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście jedni drugich i przebaczajcie wszelkie krzywdy, jakie możecie mieć wobec siebie. Przebaczajcie, jak Pan wam przebaczył. I nad wszystkimi tymi cnotami przyodziejcie się w miłość, która łączy je wszystkie w doskonałą jedność. Niech w sercach waszych panuje pokój Chrystusowy, gdyż jako członkowie jednego ciała powołani zostaliście do pokoju. I bądźcie wdzięczni obficie, gdy z całą mądrością nauczacie i napominacie siebie nawzajem, i gdy z wdzięcznością w sercach waszych śpiewacie Bogu psalmy, hymny i

pieśni, i cokolwiek czynicie, czy to w słowie, czy w uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując przez Niego Bogu Ojcu.”

Owoce Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzeźliwość. Przeciwno takim rzeczom nie ma prawa. Ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali grzeszną naturę wraz z jej namiętnościami i pragnieniami. Ponieważ żyjemy według Ducha.

„Widoczne są czyny grzesznej natury: niemoralność płciowa, nieczystość i rozpusta, bałwochwalstwo i czary, nienawiść, niezgoda, zazdrość, napady gniewu, samolubne ambicje, spory, rozłąmy,

i zazdrość; pijaństwo, orgie i tym podobne. Ostrzegam was, tak jak to uczyniłem wcześniej, że ci, którzy tak żyją, nie odziedziczą królestwa Bożego”.

„Ale tchórzliwi, niewierzący, nikczemni, mordercy, rozpustnicy, uprawiający sztuki magiczne, bałwochwalcy i wszyscy kłamcy – ich miejsce będzie w ognistym jeziorze płonącej siarki. To jest śmierć druga”.

Paweł mówi nam, co usunąć ze swojego życia i jak żyć życiem duchowym. „Dlatego niech każdy z was odrzuci kłamstwo i będzie mówił zgodnie z prawdą bliźniemu, gdyż wszyscy jesteśmy członkami jednego ciała. Nie grzeszcie w swoim gniewie. Nie pozwólcie zachodzić słońcu, dopóki się gniewacie, i czyńcie nie dawajcie diabłu przyczółka. Kto kradł, nie powinien już kraść, ale musi pracować, własnymi rękami czyniąc coś pożytecznego, aby mieć czym podzielić się z potrzebującymi ustami, ale tylko to, co służy budowaniu innych według ich potrzeb, aby przynosiło pożytek tym, którzy słuchają, i nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym zostaliście zapieczętowani na dzień odkupienia”.

Wszyscy, którzy z serca posłuchali orędzia pojednania, przyoblekli się w Chrystusa i

- umarł dla grzechu.
- został pochowany lub zanurzony w wodzie (chrzest).
- został wychowany jako nowa istota.
- zostali dodani do Ciała Chrystusowego i są w Nim, w Chrystusie.

Jako uczniowie Chrystusa stanowimy ciało duchowe i podobnie jak ciało ludzkie, jeśli ma się rozwijać, musi spełniać wiele funkcji. Aby ciało było skuteczne i wydajne, cała aktywność musi działać w jedności, dlatego też wszystkie części ciała nie wykonują tego samego zadania. „Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki pełnią tę samą czynność, tak też my, choć jest nas wielu, tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a z osobna jesteśmy jedni drugich członkami”.

Paweł przebywający w więzieniu dał wgląd w dary duchowe, pisząc: „Ja zatem, więzień Pana, proszę was, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście powołani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, starając się zachować jedność Ducha w węźle pokoju. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo zostaliście powołani w jednej nadziei swego powołania, jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest i Ojcem wszystkich, który jest nade wszystko i przez wszystkich, i w was wszystkich, lecz każdemu z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego”.

Chrystus dał jednych na apostołów, innych na proroków, innych na ewangelistów, a jeszcze innych na pasterzy i nauczycieli, aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, służenia dla budowania Ciała Chrystusowego, aż wszyscy dojdziemy do jedności wiary i poznanie Syna Bożego, aż do człowieka doskonałego, do miary wzrostu pełni Chrystusa; abyśmy już nie byli dziećmi, którymi miota się tam i z każdym powiewem nauki przez

oszustwo ludzkie i przebiegłość oszukańczych spisków, ale mówiąc prawdę w miłości, we wszystkim wzrastamy w Ten, który jest Głową – Chrystus – z którego całe ciało, zespolone i spojone tym, czego zaopatruje każdy staw, zgodnie ze skutecznym działaniem, przez które każda część ma swój udział, powoduje wzrost ciała dla budowania siebie w miłości. "

Być może najważniejsze funkcje nigdy nie są widoczne, podczas gdy inne są zawsze widoczne.

Funkcje ciała duchowego wymienione poniżej pochodzą z Listu do Rzymian 12:6-8:

- Proroctwo, prorokujemy proporcjonalnie do naszej wiary.
- Służba lub służba, używajmy tego w naszej służbie lub postudze.
- Ten, który uczy, w nauczaniu.
- Ten, który napomina, w nawoływaniu.
- Ten, który daje lub wnosi swój wkład, z hojnością.
- Ten, który prowadzi, pilnie.
- Dokonuj czynów miłosierdzia z radością.

Wykonując te czynności, musimy w dalszym ciągu prowadzić życie podobające się Bogu. Rzymian 12 mówi nam, jak mamy żyć przed Bogiem:

- Bądź autentyczny w Miłości.
- Nienawidź zła, trzymaj się dobra.
- Kochajcie się wzajemnie braterskim uczuciem.
- Prześcigajcie się w okazywaniu honoru.
- Nigdy nie zwlekajcie z gorliwością, bądźcie zapaleni Duchem i służcie Panu.
- Radujcie się swoją nadzieją, bądźcie cierpliwi w uciskach i trwajcie w modlitwie.
- Zaspokajaj potrzeby świętych, praktykuj gościnność, czyli dbanie o potrzeby potrzebujących.
- Mów dobrze o tych, którzy cię prześladują; błogosławcie ich i nie przeklinajcie.
- Radujcie się z tymi, którzy się cieszą, płaczcie z tymi, którzy płaczą.
 - Żyćcie ze sobą w harmonii; nie bądź wyniosły.
 - Współpracuj z pokornymi.
 - Nigdy nie bądź zarozumiały.
 - Nie oddawaj nikomu złem za zło, ale myśl o tym, co jest szlachetne w oczach wszystkich.
 - Jeśli to możliwe, o ile to od ciebie zależy, żyj w pokoju ze wszystkimi.
 - Kochani, nigdy się nie mścijcie, ale zostawcie to gniewowi Bożemu.
 - Czyń dobrze swojemu wrogowi, bo w ten sposób zrzucisz na jego głowę rozżarzone węgle.

Dlatego w Ciele Chrystusa nie wszyscy pełnią tę samą funkcję, ale jako słudzy musimy robić wszystko, co konieczne, i oddawać cześć każdemu, a nie tylko tym, którzy pełnią bardziej publiczną funkcję.

Przypominam wam teraz, bracia, ewangelię, którą wam zwiastowałem, którą przyjęliście, w której trwacie i przez którą będziecie zbawieni, jeśli będziecie się trzymać słowa, które wam zwiastowałem, chyba że na próżno uwierzyliście. Przekazałem wam bowiem przede wszystkim to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy zgodnie z Pismem, że został pogrzebany, że trzeciego dnia zmartwychwstał zgodnie z Pismem. Gdy ktoś usłyszy ewangelię Chrystusa i odpowie na nią, zmieniają swój sposób życia na pobożny i umierają dla grzechu, pozostawiają grzeszne ciało w grobie chrztu, zmartwychwstają mocą Boga jako nowe stworzenie. Stają się dzieckiem Bożym.

W Liście do Galacjan 5:19-21 Paweł wskazuje, jakich rzeczy nie należy robić ani których nie należy robić: „Czyny grzesznej natury są oczywiste: niemoralność, nieczystość i rozpusta, bałwochwalstwo i czary, nienawiść, niezgoda, zazdrość, napady wściekłości, samolubne ambicje niezgody, rozłamy i zazdrość, pijaństwo, orgie i tym podobne. Ostrzegam was, tak jak to uczyniłem wcześniej, że ci, którzy tak żyją, nie odziedziczą królestwa Bożego.

Bądź pewien, że Diabeł użyje wszystkiego, co ma do dyspozycji, abyś powrócił do poprzedniego stylu życia. Piotr napisał: „Jeśli dzięki poznaniu naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa uciekli od zepsucia świata, a potem ponownie w nie uwikłali się i zwyciężyli, to na końcu znajdą się w gorszej sytuacji niż na początku. Byłoby dla nich lepiej nie poznać drogi sprawiedliwości, lecz ją poznać, a potem odwrócić się od świętego przykazania, które zostało im przekazane”. Dlatego też, jeśli nie odpokutują i nie powrócą do Chrystusa, nie będą już pewni życia wiecznego, lecz znajdą się w stanie utraty.

„Nie miłujcie świata ani niczego na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. Bo wszystko na świecie – pożądlivość grzesznego człowieka, pożądlivość jego oczu i chluba to, co ma i czyni, nie pochodzi od Ojca, ale od świata. Świat i jego pożądlivości przemijają, lecz człowiek, który pełni wolę Bożą, żyje na wieki.”

„Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie ma w sobie życia wiecznego”.

„Tchórzliwi, niewierzący, nikczemni, mordercy, rozpustnicy, uprawiający sztuki magiczne, bałwochwalcy i wszyscy kłamcy – ich miejsce będzie w ognistym jeziorze płonącej siarki. To jest śmierć druga”.

„Na zewnątrz są psy, ci, którzy uprawiają sztuki magiczne, rozpustnicy, mordercy, bałwochwalcy i wszyscy, którzy kochają kłamstwo i praktykują”.

Kiedy chrześcijanin powraca do poprzedniego stylu życia i pozostaje przy nim, nie jest w lepszej sytuacji, ale w gorszej. „Obiecują im wolność, podczas gdy oni sami są niewolnikami zepsucia – bo człowiek jest niewolnikiem tego, co nim zawładnęło. Jeśli dzięki poznaniu naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa uciekli od zepsucia świata, i ponownie w nie uwikłali się pokonani, na końcu znajdą się w gorszej sytuacji niż na początku. Byłoby lepiej dla nich, gdyby nie poznali drogi sprawiedliwości, niż ją poznali, a potem odwrócili się od świętego przykazania, które zostało im przekazane. dla nich prawdziwe są przysłowia: „Pies wraca do wymiocin” i „Umyta locha wraca do tarzania się w błocie”.

Hebrajski pisarz wyjaśnia, że Bóg nie ma upodobania w tych, którzy się odwracają. „Nie porzucajcie więc swojej ufności, gdyż zostanie ona sownie nagrodzona. Trzeba wytrwać, abyście, pełniąc wolę Bożą, otrzymali to, co On obiecał. Bo już w bardzo krótkim czasie: „Ten, który jest przyjdzie i nie będzie zwlekał, ale mój sprawiedliwy będzie żył dzięki wierze. A jeśli się cofnie, nie będę z niego zadowolony. Ale nie jesteśmy z tych, którzy się cofają i giną, ale z tych, którzy wierzą i są zbawieni”. (Hebrajczyków 10:35-39).

Nie wystarczy zacząć na drodze prawości. Można zawrócić od życia w Chrystusie do poprzedniego sposobu życia, życia w grzechu. Spójrzcie na przesłanie przekazane siedmiu kościołom azjatyckim, z których większość została założona kilka lat wcześniej przez Pawła:

Efez „A jednak mam ci to za złe: porzuciłeś swoją pierwszą miłość. Pamiętaj, z jakiej wysokości spadłeś! Pokutuj i zrób to, co zrobiłeś na początku. Jeżeli nie okażecie skruchy, przyjdę do was i usunę wasz świecznik z jego miejsca”. (Objawienie 2:4-5).

Smyrna „Nie bój się tego, co będziesz cierpieć. Mówię Ci; diabeł wtrąci niektórych z was do więzienia, aby was wypróbować i przez dziesięć dni będziecie cierpieć prześladowanie. Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę życia”. (Objawienie 2:10).

Pergamon „Wiem, gdzie mieszkasz – gdzie szatan ma swój tron. Jednak pozostajesz wierny mojemu imieniu. Nie wyparłeś się wiary we mnie, ale mam przeciwko tobie kilka rzeczy: Nawróć się więc! W przeciwnym razie wkrótce przyjdę do ciebie i będę z nimi walczył mieczem moich ust”. (Objawienie 2:13, 14, 16).

Tiatyra „Mimo to mam coś przeciwko tobie: Tolerujesz tę kobietę Izebel, która nazywa siebie prorokinią. Swoimi naukami zwodzi moje sługi w stronę niemoralności i spożywania pokarmów składanych w ofierze bożkom”. (Objawienie 2:20).

Sardes „To są słowa Tego, który ma siedem duchów Bożych i siedem gwiazd. Znam twoje czyny; masz reputację osoby żywej, ale jesteś martwy. Budzić się! Umocnij tego, co pozostało i ma umrzeć, bo nie uznałem, że twoje dzieła są kompletne w oczach mojego Boga”. (Objawienie 3:1-2).

Filadelfia „Skoro zachowaliście mój nakaz, abyście byli cierpliwi, przeto i ja was zachowam w godzinie próby, która przyjdzie na cały świat, aby doświadczyć mieszkańców ziemi”. (Objawienie 3:10).

Laodycea „Znam twoje czyny, że nie jesteś ani zimny, ani gorący. Chciałbym, żebyś był albo jednym, albo drugim! A tak, ponieważ jesteś letni – ani gorący, ani zimny – zamierzam cię wyrzucić z moich ust. (Objawienie 3: 15-16).

Swoimi myślami i czynami kościoły te wybierały miejsce, w którym spędzą wieczność. Rada Pawła jest bardzo aktualna: „Jeśli więc myślisz, że stoisz stabilnie, uważaj, aby nie upaść”!

Bóg powiedział Abrahamowi: „Przysiągłem na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ to uczyniłeś i nie wzbraniałeś się od syna swego, jedynego, na pewno będę ci błogosławił i na pewno rozmnożę twoje potomstwo jak gwiazdy na niebie i jak piasek na brzegu morza. A twoje potomstwo posiadać bramę swoich wrogów i w twoim potomstwie będą błogosławione wszystkie narody ziemi, ponieważ usłuchaliście mojego głosu”.

Wiele lat później Bóg powiedział o jednym z potomków Abrahama: „Przekonałem się, że Dawid, syn Jessego, jest mężem według mego serca, który spełni wszystkie moje życzenia”. To właśnie z potomstwa tego człowieka Bóg zgodnie z obietnicą wywiódł Izraelowi Zbawiciela, którym jest Jezus”.

W Starym Testamencie można znaleźć wielu proroków przepowiadających, że przez Abrahama i dzieci Izraela przyjdzie zbawiciel. Miałby być odkupicielem, który przywróci ludzkość do społeczności ze stwórcą człowieka.

„Kiedy byliśmy dziećmi, byliśmy niewolnikami duchów żywiołów wszechświata. Ale gdy nadeszła pełnia czasu, Bóg zesłał swego Syna, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby odkupić tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo. A ponieważ jesteście synami, Bóg posłał do naszych serc Ducha swego Syna”.

Wszystkie proroctwa wypełniły się w Jezusie. Według Mateusza Jezus oświadczył: „Nie mniemajcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków; nie przyszedłem je rozwiązać, ale wypełnić. Bo zaprawdę powiadam wam, dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jota, a nie kropka, przeminie z Prawa, aż wszystko się spełni”.

Następnie Jezus przybył do Nazaretu, gdzie się wychował. Zgodnie ze swoim zwyczajem w dzień szabatu wszedł do synagogi. Kiedy wstał, aby czytać, podano mu zwój proroka Izajasza. Rozwinąwszy zwój, znalazł miejsce, w którym było napisane: „Duch Pański nade mną; namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim. Posłał mnie, abym ogłosił uwolnienie więźniom [tym w Hadesie, siedzibie dusz zmarłych i przywróceniu wzroku niewidomym [tym, którzy kierują się raczej tradycjami niż „prawem i prorokami”, aby uwolnić uciśnionych ludzi i ogłosić rok łaski Pana. Następnie zwinął zwój, oddał go służce i usiadł. Gdy oczy wszystkich w synagodze były w niego wpatrzone, on zaczął do nich mówić: «Dziś wypełniło się to Pismo, jak słyszeliście, gdy było czytane na głos».

Jezus mu odpowiedział: «Dziś zbawienie przyszło do tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Syn Człowieczy przyszedł bowiem szukać i zbawić zagubionych».

Jezus, Immanuel, nie zgrzeszywszy, ofiarował się Bogu jako ofiara przebłagalna. Bóg przyjął Jego ofiarę, wskrzeszając Go ze śmierci i grobu. Ta ofiara i zmartwychwstanie stały się drogą do odpuszczenia grzechów.

Każdy kto:

- pokładają wiarę i ufność w Chrystusie,
- umiera dla swego grzesznego życia,
- wzywa Boga do przebaczenia,
- jest zanurzony w Chrystusie,
- zostaje wskrzeszony przez Boga jako duchowa istota, której przebaczone.
- przyoblekli się w owoce Ducha „A owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzeźliwość.
- pozostaną wierni, odziedziczą Królestwo Niebieskie, otrzymując życie wieczne z Bogiem i wszystkimi odkupionymi.

„Nie każdy, kto do mnie mówi: «Panie, Panie», wejdzie z nieba do królestwa. Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą królestwa Bożego?»

Niebo jest siedzibą Boga i wszystkich sprawiedliwych i jest opisywane w kategoriach ludzkich jako wspaniałe i splendorowe.

- „Ujrzałem tron w niebie z Osobą zasiadającą na tronie. Osoba tam siedząca wyglądała jak Jasper i Karneol, a wokół tronu była tęcza, która wyglądała jak szmaragd. Wokół tronu znajdowały się dwadzieścia cztery inne trony, a na tych tronach siedziało dwudziestu czterech starszych, ubranych w białe szaty i złote korony zwycięzcy na głowach.
- On otrze z ich oczu wszelką łzę. Nie będzie już śmierci. Nie będzie smutku, płaczu ani bólu, bo pierwsze rzeczy zniknęły”.
- Z tronu dobiegł głos mówiący: Chwalcie naszego Boga, wszyscy, którzy mu służą i się go boją, od najmniejszego do najważniejszego. Wtedy usłyszałem coś, co brzmiało jak głos wielkiego tłumu, jak szum wezbranych wód i jak odgłos potężnych grzmotów, mówiące: „Alleluja! Pan, nasz Bóg, Wszechmogący, króluje.

- Nie widziałem w nim żadnej świątyni, gdyż Pan Bóg Wszechmogący i baranek są jego świątynią. Miasto nie potrzebuje słońca ani księżyca, żeby mu świeciły, bo chwała Boża je oświetliła, a baranek był jego lampą. W jego świetle będą chodzić narody, a królowie ziemi wniosą do niego swoją chwałę. Jego bramy nigdy nie będą zamknięte pod koniec dnia, ponieważ nie będzie tam nocy.

Ci, którzy odrzucają darmowy dar Boży, przebaczenie grzechów, wybrali podążanie za pragnieniami świata oferowanymi przez Diabła. Nie odziedziczą Królestwa Niebieskiego. Są skazani na wieczną śmierć wraz z diabłem w piekle wraz ze wszystkimi niegodziwymi i zbuntowanymi.

Piekło, a nie Hades, jest siedzibą Diabła, jego aniołów i niegodziwców. Hades to siedziba dusz zmarłych.

- „Zostaną przed nim zgromadzone wszystkie narody, a on je wytepi, jedne od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po swojej prawej stronie, a kozy po lewej stronie”. Wtedy powie i do tych po lewej stronie: Idźcie precz ode mnie, przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom”.
- Piekło jest również określane jako jezioro płonące ogniem i siarką, co jest śmiercią drugą (Objawienie 21:8b), dokąd „Syn Człowieczy pośle swoich aniołów i zgromadzą z jego królestwa wszelkie przyczyny grzechu i wszystkich przestępców prawa i wrzucą ich do pieca ognistego. I tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”.
- Do tych, którzy wybrali śmierć wieczną zamiast życia wiecznego na całą wieczność, Jezus powiedział: „Nie każdy, kto do mnie mówi: «Panie, Panie», wejdzie do królestwa z nieba, lecz tylko ten, kto pełni wolę moją. Ojciec w niebie.
- Apostoł Paweł bardzo szczegółowo określił wybrany przez nich styl życia: „Wiesz, że niegodziwi ludzie nie odziedziczą królestwa Bożego, prawda? Przestańcie się oszukiwać! Ludzie rozpustni, bałwochwalcy, cudzołożnicy, prostytutki, homoseksualiści, złodzieje, chciwi, pijacy, oszczercy i rabusie nie odziedziczą królestwa Bożego. „Teraz jawne są uczynki ciała: rozpusta, nieczystość, rozwiązłość, bałwochwalstwo, czary, nienawiść, rywalizacja, zazdrość, wybuchy gniewu, kłótnie, konflikty, rozłamy, zazdrość, morderstwa, pijaństwo, dzikie zabawy i tym podobne . Mówię wam teraz, tak jak mówiłem w przeszłości, że ludzie, którzy dopuszczają się takich rzeczy, nie odziedziczą królestwa Bożego”.
- Na koniec apostoł Jan zanotował: „Ale ludzie tchórzliwi, niewierni, obrzydliwi, mordercy, rozpustnicy, czarownicy, bałwochwalcy i wszyscy kłamcy znajdą się w jeziorze płonącym ogniem i siarką. To jest druga śmierć.”

Codzienny wybór działań określi, gdzie spędzimy wieczność. Jakie decyzje podejmiesz dzisiaj? Czy zamierzasz żyć dla Życia Po śmierci z odkupionymi, czy dla Życia Po Śmierci z potępionymi? Zdecyduj już dziś – wieczność to długi czas bez miłości Bożej!!!

Sąd i wieczność

Naszym ograniczonym umysłem trudno jest pojąć wieczność, lecz przed stworzeniem Ziemi Bóg już istniał i będzie istniał po zakończeniu czasów na Ziemi. Kiedy Chrystus przyjdzie ponownie, wszyscy staną przed swoim Stwórcą, Wszechmogącym Bogiem, aby zdać sprawę ze swoich czynów na Ziemi.

Jak wspaniale będzie mieć przy sobie Jezusa, naszego Orędownika, tego dnia. Będzie przemawiał w imieniu swoich posłusznych, wiernych uczniów, ponieważ: „Zostaliśmy więc wraz z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus zmartwychwstał przez chwałę Ojca, i my żyliśmy nowym życiem. życie." Wtedy Bóg przyjmie nas do swojej obecności. Będziemy tak szczęśliwi, że będziemy śpiewać Jego chwałę i dziękować na wieki. Chrystus umarł, abyśmy mogli żyć w Niebie, gdzie nie będzie strachu, smutku, bólu, płaczu i ciemności, a tylko miłość, pokój, prawda i sprawiedliwość, na wieki wieków.

Jest jeszcze jedna grupa ludzi. To ci, którzy nie będą mieli tego orędownika po swojej stronie. Co z nimi? Żyli w buncie, zaspokajając swoje ludzkie pragnienia i odmawiając posłuszeństwa lub nawet uznania obecności Boga Wszechmogącego. „Ale przez swój upór i zatwardziałe serce gromadzisz na siebie gniew na dzień gniewu Bożego, kiedy objawi się Jego sprawiedliwy sąd. Bóg «odda każdemu według jego uczynku». Tym który przez wytrwałość w czynieniu dobra, szuka chwały, czci i nieśmiertelności, da życie wieczne, lecz tym, którzy szukają siebie, a którzy odrzucają prawdę i podążają za złem, przyjdzie gniew i gniew Utrapienie każdego człowieka czyniącego zło: najpierw Żyda, potem poganina, lecz chwała, cześć i pokój każdemu, kto czyni dobrze: najpierw Żydowi, potem poganowi”.

„Ale teraz Jezus ukazał się raz na zawsze przy końcu wieków, aby przez ofiarę z siebie zgładzić grzech. Jak postanowione jest człowiekowi raz umrzeć, a potem stanąć przed sądem, tak i Chrystus został złożony w ofierze raz, aby usunąć grzechy wielu ludzi; i pojawi się po raz drugi, nie po to, aby grzechy znieść, ale aby przynieść zbawienie tym, którzy na Niego czekają”.

Co się stanie na końcu czasu?

Niech Słowo Boże powie nam to we fragmentach, które dotyczą Drugiego Przyjścia Jezusa.

Pojawi się Pan[spektakularna rzecz]

„Gdyż sam Pan zstąpi z nieba na rozkaz donośny i na głos archanioła, i na dźwięk trąby Bożej. Każda istota ludzka żyjąca na powierzchni ziemi, kiedykolwiek nadejdzie ten dzień, usłyszy tę trąbę i nasza uwaga zostanie nagle przykuta w jednej chwili.

Umarli zostaną wskrzeszeni.

„Umarli w Chrystusie zostaną wskrzeszeni pierwsi”. Znajduje to potwierdzenie w 1 Liście do Koryntian 15:52 „w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby. Gdy zabrmi trąba, umarli zostaną wskrzeszeni niezniszczalni”. Kiedy Jezus przyjdzie ponownie, groby zostaną opróżnione z tych, których znaleźliśmy.

Żywi ulegną zmianie.

„Słuchajcie, zdradzę wam tajemnicę: Nie wszyscy zaśniemy (tj. umrzemy), ale wszyscy zostaniemy przemienieni – w jednej chwili, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby. Bo zabrmi trąba, umarli zostaniemy wskrzeszeni jako niezniszczalni, a my zostaniemy przemienieni. Bo to, co zniszczalne, musi przyodziać się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, w nieśmiertelność”.

Te pierwsze trzy rzeczy będą miały miejsce praktycznie jednocześnie:

- Zabrzmi trąbka.
- Głos archanioła.
- Umarli wyjdą z grobów, a żyjący w tym czasie zostaną porwani w powietrze wraz z nimi, cała ludzkość, od początku czasu.

Potem wielkie oddzielenie i sąd.

„Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale i wszyscy aniołowie z nim, zasiądzie na swoim tronie w niebiańskiej chwale. Zostaną przed nim zgromadzone wszystkie narody i On oddzieli jednych ludzi od drugich, jak oddziela pasterz owce od kóz. Umieści owce [prawych] po swojej prawej stronie, a kozy [bezbożne] po swojej lewej stronie”.

Sprawiedliwi otrzymują dziedzictwo.

„Wtedy powie król tym po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo przygotowane dla was od założenia świata”.

Wyrok wydany na nieposłusznego.

„Wtedy powie tym po lewej stronie: «Idźcie precz ode mnie przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom».

Jan pisze (po tym objawieniu): „I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed tronem i otworzyły się księgi. Otwarto kolejną księgę, która jest Księgą Życia. Zmarli zostali osądzeni według tego, co uczynili, jak zapisano w księgach.”

Ziemia zostanie zniszczona.

„Dzień Pański nadejdzie jak złodziej. Niebiosa znikną z trzaskiem, żywioły zostaną zniszczone przez ogień, a ziemia i wszystko, co na niej zostanie odsłonięte. Czas na ziemi się skończył. Jest już za późno przyjąć Boży dar zbawienia.

Dlatego przyjmij Go TERAZ jako: „Dziś jest dzień zbawienia.